

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WELKOM IN BALOEBALAND

Toneelspel voor kinderen van zes tot twaalf jaar

door

René Swartenbroekx

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1996

Nr. 1190

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarienstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1983 Toneelfonds J. Janssens/René Swartenbroekx

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLLEN:

Koning Baloeba

Wijf, zijn hulpje

Sterretje

Peter

Loabas, maar die zie je niet. Of toech?

DECOR:

Eén décor met twee speelvlakken.

Rechts : Het paleis van Baloeba. Fond midden troon. Rechts daarvan het hokje van Wijf. Links daarvan het hokje dat dienst doet als gevangenis. Links in die 'gevangenis' een tralievenster met zicht op het pleintje. Tussen de troon en het hokje van Wijf hangt, goed zichtbaar, een grote vijl.

Links : een pleintje met plamboom en struik. (Die struik dient om een geluidbox te camoufleren. Daar blaft de hond°. Fond links, twee hokjes. 5Die evenwel ook tijdens het spel kunnen worden opgebracht.) Fond midden, tot aan het tralievenster van de 'gevangenis' , een muurtje met kantelen;

Als de kinderen binnenkomen, krijgen ze een etiket. Dat kan bv. een stip zijn die ze op de rug van hun hand plakken. Of;;;;;?

BALOEBA : (Op via zaal, Stevige , sympathieke verschijning. Hij is de koning van Baloebaland. Mag een tropenpak dragen, versierd met schouderstukken en médailles;°

Hallo! Hallo, meisjes. Hallo, jongens, Dag juffrouw, Dag, meneer. Baloeba is mijn naam. Klinkt dat niet mooi? Als je hem uitspreekt denj je aan vreemde, sappige vruchten, aan de geur van wilde bloemen, aan spelende kinderen in het zand. Balouba. Zeggen jullie het eens samen.....Geweldig.

En hoe heet jij? Sta eens even recht. Hee, jongens en meisjes , kijk es. Wie is de grootste, X of Baloeba?.....

Ik til je op, hoog in de lucht. Yééééééé! Doe jij dat nou es met mij. Dat gaat moeilijk. Niet?

Ja, Baloeba is sterk, zo sterk als een paard, zo sterk als een os, zo sterk als een buldozer. Voel mijn spieren maar eens even, juffrouw....

O, dit moet ik je nog vragen: heb je een etiket? Dat is prrrrima.

En jij?..... Dat is prrrrima. En jij?.....Dat is prrrrima. Hebben jullie allemaal een etiket?..... Dat is prrrrr.....Dat is prachtig ! Stil! Ik moet je iets vertellen. Ik ben koning, koning van een eiland. Rondom mijn land is de zee: blauw en diep. Het water is er zo helder dat je er de vissen kunt zien zwemmen, en je kunt je tenen zien als je tot aan je navel in het water staat. Er is een groot strand waar schelpen aanspoelen en er zijn wouden waarin honderden apen spelen. De temperatuur in mijn land is zo zacht dat er palmbonen groeien en zowat overal kun je sinaasappels plukken, en bananen, en perziken die zo lekker zijn dat het sap van je kin drijft als je ervan eet.

Weet je wat? Blijf nog even hier, dan kun je mijn land zien. Het ordt dag en de zon komt op (licht komt langzaam op. Er fluiten vogels) Zie je het? De vogels worden wakker. Er zijn duizenden vogels in mijn land. Ze hebben alle kleuren van de regenboog: rood, geel groen, violet.... Zon over het pleintje met de palmboom. Zon in mijn paleis.

(Klimt nu op het podium) Dit is mijn land. Dit is Baloebaland. Jongens en meisjes, welkom, in Baloebaland!!

WIJF : (In hokje, rechts naast de troon. Ze rijgt schelpen aan elkaar tot een halssnoer) Welkom in Baloebaland. (ze telt de schelpen) Drie.....vier....

BALOEBA : O, jongens en meisjes, mag ik je even voorstellen: dit is mijn hulpje, mijn secretaresse, mijn duiveltje doet-al.

WIJF : Zes.....zeven.....

BALOEBA : Ze is één van mijn beste Baloebalanders. Ze doet alles wat ik zeg, werkt ijverig en spreekt me nooit tegen. Als ik haar punten zou geven, kreeg ze van mij.....

WIJF : Negen....tien.....

BALOEBA : Nee, acht! dat volstaat. Zo flink ben je nu ook weer n niet.

WIJF : Elf....twaalf....

BALOEBA : Hoe heet ze? O, dat heb ik haar nooit gevraagd. Ik noem haar 'wijf'. Wijf, kom eens hier!

WIJF : (Op en bij Baloeba.) Ja, majesteit. Dag, majesteit.

BALOEBA : Wijf, vertel eens iets aan de kinderen over Baloebaland.

WIJF : (dreunt af) Bala oeba is de koning van Baloebaland. Baloeba is de grootste. Baloeba is de sterkste. Baloeba is de mooiste. Baloeba is de verstandigste.

BALOEBA : Idioot!

WIJF : Baloeba is idioot!

BALOEBA : (dreigend) Wijf!!

WIJF : Baloeba is eenw....O, excuseer majesteit. Zo bedoelde ik het niet, majesteit. Sorry! Soooooooooorry.

BALOEBA : Ik had je niet gevraagd iets te vertellen over Baloeba. Ik heb zelf al met de kinderen kennis gemaakt. Zij weten wie ik ben. Je moet iets vertellen over Baloebaland.

WIJF ; Baloebaland is fantastisch. In baloebaland wonen de mensen in mooie hokjes. Een hokje voor de kinderen, een hokje voor de oudjes, een hokje voor de sportlui, een hokje voor de mensen die kunnen zingen, een hokje voor de mensen die kunnen zwemmen, een hokje.....

BALOEBA : Stop! 't Is al goed, Wijf. Kijk maar even, jongens en meisjes, hier staan zo'n hokjes. prachtig niet? Rood, groen....

WIJF :en geel. Mooi!

BALOEBA : (Verstoord).....en geel. Jij moet zwijgen als ik spreek. (Tegen de kinderen) Trouwens, als jullie nog even in Baloebaland blijven, ga ik jullie ook in mooie hokjes zetten. Wie kan er goed zingen? Hier, links in de zaal een hokje voor de kinderen die goed kunnen zingen.

WIJF : Die goed kunnen zingen links.

BALOEBA : En wie kan er goed tekenen?

WIJF : Tekenen?

BALOEBA : Rechts in de zaal een hokje voor de jongelui die goed kunnen tekenen.

WIJF : Rechts in de zaal.

BALOEBA : En nu in het midden van de zaal maken we een hokje voor de jongelui die goed kunnen sommen maken.

WIJF : Sommen maken. Drie plus drie. Vijf plus acht.

BALOEBA : En achteraan maken we hokjes voor de grote jongens en meisjes van het zesde leerjaar. Een hokje voor de jongelui die volgend jaar het V.S.O. volgen, een hokje voor hen die 'de Latijnse' volgen, een hokje voor hen die de moderne himaniora volgen en eenokje voor de jongelui die de technische school volgen.

WIJF ; Allemaal hokjes, roos, geel, blauw, groen, violet, paars, allemaal....

BALOEBA : (kucht) Ahum!

WIJF :hokjes. (Even stilte. Dan luid!) Een hokje voor de juf. Een hokje voor de onderwijzer!

BALOEBA : Dat volstaat.

WIJF : Dat volstaat.

BALOEBA : Wijf, astublieft! (Dan snijdt hij een nieuw hoofdstuk aan) De economie van Baloebaland.

WIJF : De economie van Baloebaland.

BALOEBA : Wijf, je hoeft me niet na te zeggen. Je moet erover vertellen.

WIJF : O! (haalt halssnoer en werkt verder) Dertien, veertien.... Schelpen!

BALOEBA : Juist! Op het strand spoelen dagelijks duizenden schelpen aan. Ze hebben de kleur en de geheimzinnige charme van de zee.

WIJF : Vijftien, zestien.... We boren er gaatjes in en rijgen ze aan elkaar tot mooie halssnoeren. Zeventien, achttien....

BALOEBA : Over de hele wereld vind je halssnoeren van Baloebaland. Ze worden verkocht in alle dure winkels van Parijs, Londen, New York, Amsterdam, Antwerpen.....

WIJF : Daarom maakt iedereen in baloebaland halssnoeren van blauwe schelpen. Negentien, twintig, stop!

BALOEBA : Ook de kinderen helpen mee.

WIJF : Ook de ,kinderen.

BALOEBA : De kinderen zijn heel gelukkig in Baloebaland. Nietwaar wijf?

WIJF : Heel gelukkig.

BALOEBA : Ze gaan naar school.

WIJF : Naar school. (Ze imiteert alsof ze met een boekentas naar school gaat)

Tingelingeling! (ze gaat in een ingebeelde rij staan en neemt afstand)

BALOEBA : Juist, Wijf, jij hebt zelf in zo'n school gezeten. Vertel zelf maar even hoe het er aan toe gaat.

WIJF : (speelt juf.)

Kom binnen. Veeg je voeten. Ga zitten. Zitten! Wij oefen en vandaag heb je overschil tussende gestipte ij en de korte ei. Schrijf op.

WELKOM IN BALOEBALAND
1987 © Theelands J. Janssens - Hene Swaenbroek www.theelfonds.be

(Ze dicteert° De blijde meid breit vlijtig in de wijde weide bij

bijen vijftig wijde...handschoen. Er bestaat niets met een 'ei' om te breien. Handschoenen, dus, Punt.

Zij zei tegen mij.....

BALOEBA : Zeer goed. Zeer goed. De kinderen van Baloebaland moeten flink presteren. Dan zullen ze later allemaal gelukkig zijn in één van die prachtige, gekleurde hokjes.

WIJF : Rood, geel, groen, oranje, blauw, paars.....(Ogen van Baloba op haar gzericht)....en zo voort.

BALOEBA : Het is geweldig in Baloebaland.

WIJF : Gezellig! Heel gezellig. (De ogen van baloeba vertellen haar dat hij nog iets meer verwacht.) Heeeeeeeel gezellig.

BALOEBA : Er wordt toneel gespeeld!

WIJF : Toneel! De lichten floepen aan. Het doek scheurt open. Midden op het toneel staat Baloeba.

BALOEBA : Koning baloeba!

WIJF : Koning Baloeba !. Zijn blik!.....

~~WIKK~~ BALOEBA: Koninklijke blik....

WIJF : Zijn koninklijke blik dwaalt over de zee. Maar in de struiken, op handen en voeten, sluipen zijn koninklijke vijanden.

BALOEBA: Nee!

WIJF : Nee! Ze sluipen niet, ze marcheren!

BALOEBA : Nee! Vijanden zijn nooit koninklijk!

WIJF : In de struiken sluipen zijn niet-koninklijke vijanden. Psst, zegt er eentje. Daat staat koning Balouba! Onbeschermd. Nu is de kans schoon. Nu zullen we hem vermoorden. Geef me het geweer. Zo, ik heb hem in 't vizier. Baloeba, dit is jouw laatste ogenblik. Hahaha! (Tegen publiek:)

Maar dan heel stil.

Maar de held van het verhaal heeft het gezien. In baloebaland is er altijd eenheld. Nooit een heldin. Op het ogenblik dat het schot weertklinkt, springt hij naar voren en beschermt met zijn lichaam koning Baloeba. (Ze acteert het hele verhaal)

Pang! Een kogel treft zijn hart..... (ze houdt haar hand op haar buik)

BALOEBA : Ahum. (Hij kucht en schudt zijn hoofd om duidelijk te maken dat daar zijn hart niet is) (Wijf probeert het dan op telkens een andere plek)

WIJF : Zijn hart..... (Balouba schudt z'n hoofd) Zijn hart..... (idem)Hart.....Hart! 5Baloeba knikt°

Zegt koning Balouba: Jongen, je hebt mijn leven gered, hoe kan ikje belonen?

Zegt de held: Majesteit, mijn grootste beloning is te mogen sterven voor koning Baloeba. (Wijf valt. Einde van de voorstelling. Staat terug op.)

BALOEBA : Bravo, Wijf. Dat is inderdaad een prachtig toneelstuk.
Hoe die jongen sterft voor zijn koning....Prachtig!

WIJF ; Er wordt gezongen in Baloebaland.

BALOEBA ; Prachtige liederen!

WIJF : Over Baloeba.

(zingt) En ik zing. Dzjing, dzjing!

En ik zing. Dzjing, dzjing!

Baloeba, Baloeba is the king. 52X Hoempapa-muziek)

BALOEBA : Bravo. Jullie merken het, jongens en meisjes, er bestaat wel degelijk kunst in Baloebaland.

WIJF : Ook schilderkunst!

BALOEBA : Ook schilderkunst. Laat maar es kijken, Wijf.

WIJF : (verlegen) O, majesteit, ik kan....

BALOEBA : Ja, je kunt. Dus, aan't werk, Wijf..

WIJF : (Pakt een vel tekenpapier. Met een brede stift tekent ze een ontzettend stuntelig - ventje) Ja, majesteit; Zeker, majesteit. Wilt U even naar hier kijken majesteit. Glimlachen , majesteit.

BALOEBA : Schiet op, Wijf.

WIJF : Zeker, majesteit. U staat daar prachtig, majesteit. Zo....
Zo.....Af!

BALOEBA : (Heeft het zmf nog niet gezien° Laat het maar even aan de kinderen zien. (Wijf doet het..... Baloeba hier) Kunst in baloebaland! (Ziet het dan ook) Kunst? Is dat kunst? Wijf, zie je deze zaal vol kinderen?

WIJF : Ja, majesteit. Ze hebben allemaal een etiket, majesteit.

BALOEBA : Ze kunnen allemaal beter tekenen dan jij.

WIJF : Allemaal, majesteit.

BALOEBA : Zelfs de allerkleinste kleuter ! Ben je niet beschaamd? Dit zou ik gewoon niet durven laten zien.

WIJF : Ik zit ook niet in het hokje van de schilders, majesteit.

BALOEBA : (wijst op een détail) En dit.....wat is dit? Hé?
Uit mijn ogen met dat onding.

WIJF : Zeker majesteit!

BALOEBA : Wijf, je bent een prima Baloebawijf. Je gehoorzaamt, je doet wat ik zeg, maar als tekenares ben je een nul!

WIJF : Een nul!

BALOEBA : Met een 's' ervoor. Haha. Zo! (Hij schrijft een 'S' op de andere kant van het tekenblad en laat Wijf het omhooghouden) Hou maar even vast. Dat ben jij. een 'S' plus een nul.

WIJF : O!

BALOEBA : Snap je het niet?

WELKOM IN BALOEBALAND
© 1985 Toneelfonds J. Janssens / René Swartenbroekx

BALOEBA : Ik durf te wedden dat alle kinderen het snappen. S plus nul is! Zie je wel! (Wijf staat er niet begrijpend bij)
Dat is een mopje Wijf!

WIJF : O, een mopje. (lacht uitbundig)

BALOEBA : Genoeg. (Wijf houdt plotseling op met lachen) Het wordt plotseling zo warm, vind je niet? Het is zo drukkend. Geen zucht(je wind! Ik ben moe.

Dat betekent dat ik wil gaan zitten, Wijf.

WIJF : O, natuurlijk. Ga zitten, majesteit. Ga zitten.

(Wijf gaat op handen en knieën zitten, zodat haar rug dienst doet als bankje)

BALOEBA : (gaat zitten) Ik denk dat er onweer op komst is.

WIJF : Er komen wolken aanzetten. Het lijkt wel of de lucht groen is; En zit zijne majesteit dat schip daar op zee?

Ik hoop voor de passagiers dat er geen storm opsteekt. Zit zijne majesteit gemakkelijk?

BALOEBA : Een beetje hard. Je moet beter eten, zodat je hier een paar vetkussentjes krijgt. (middel)

WIJF : Hihhi. Dat kietelt. O, excuseer, majesteit. (korte stilte) O!

BALOEBA : Hm?

WIJF : Ik heb iets belangrijks niet verteld over Baloebaland.

BALOEBA : O, ja?

WIJF : Over het leger.

BALOEBA : (recht) Natuurlijk, mijn leger. Iedereen die in Baloebaland verblijft (tegen de kinderen) jullie dus ook, moeten weten dat ik over een leger beschik.

WIJF : Er staan duizend soldaten klaar.

BALOEBA : Met helmen en geweren, kanonnen en granaten.

WIJF : En ze marcheren.....

BALOEBA : Als ik Baloeba, het bevel. (beveelt) Let op, leger van Baloebaland ! Voorwaarts, mars!! (Je hoort het geluid van een stappend leger)

WIJF : Daar komen ze, in hun grijze uniformen, met blinkende zwarte laarzen. Links, rechts, links, rechts..... Ze komen dichterbij. Het lijkt wel een pletwals. Geweldig !

BALOEBA : Kompagnie.....HALT! (stilte) Zo.....! Let op, dit leger dient alleen maar om Baloebaland te verdedigen. Nietwaar, Wijf?

WIJF : Ja, majesteit. En als iemand niet doet wat zijne majesteit zegt, dan verdedigt het leger koning Baloeba en kiepert die ongehoorzame in de gevangenis.

BALOEBA : Niemand is ongehoorzaam. Niet, Wijf? www.toneelfonds.be

WIJF : Niemand. Wil zijne majesteit gaan zitten? (gaat op handen en knieën zitten)

BALOEBA : Wel, ja! (hij gaat zitten , maar op dat ogenblik klinkt er een donderslag. Wijf wipt op en baloeba valt op de grond)

Miljaar, de miljaar de miljaar, de miljaar! Wijf , je verdient dat ik je opsluit in je hok. Met het hekken ervoor.

WIJF : O, majesteit, excuseer , majesteit. Ik help U overeind, majesteit. (klopt het stof van zijn kleren) Het kwam door kanon, majesteit.

BALOEBA : Kanon, Er was helemaal geen kanon. JIJ bent zo lomp als een kanon. Dat wel!

WIJF : Een slag majesteit.

BALOEBA : Dat was geen kanonschot, Wijf. Het was een donderslag. (het dondert) Daar heb je het weer.

WIJF : Een onweer. Wil zijne majesteit gaan zitten? Een bliksem.

BALOEBA : Dat wordt een fikse storm.

WIJF : Hoor die wind; En het wordt zo donker. Ik ben een beetje een heel klein beetje bang.

BALOEBA : Kijk eens hoe woest de zee plotseling is geworden. Dat schip dobert als een noteschelp. Dat komt vast in moeilijkheden.

WIJF : Oei! wat een golven. Ze slaan over de dijk! En nu zie ik het schip plotseling niet meer.

~~W~~BALOEBA : Wijf, ik vertrek. Ik voel er niets voor drijfmat te worden. Ga met me mee naar het plaeis.

WIJF : Het schip, Daar is het weer. Maar ik zie alleen nog de boeg. De mast verdwijnt in de golven; Ik zie wrakstukken..... Het vergaat!

BALOEBA : (schouderophalend) Waarschijnlijk tegen een rif gelopen.

STEM : Huuulp!

WIJF : Er roept iemans om hulp/

BALOEBA : Ik wil naar mijn paleis.

STEM : Huuuuulp!

WIJF : Ik kan niemand redden. Kan niet zwemmen. Ik heb nooit in het hokje van de zwemmers gezeten.

BALOEBA : Wijf!

WIJF : Ik zie mensen in het water. Iemand steekt zijn arm omhoog. wat moeten we doen? (tegen kinderen:) Als jullie es zouden roepen dan $\frac{1}{2}$ weten ze tenminste waar naartoe. Hier! Hier!

BALOEBA : Wijf, dit is baloebaland en daar is de zee. De zee is een andere wereld. Daar hebben we niets mee te stellen en dus bemoeien wij er ons niet mee. Onze enige zorg is baloebaland.

STEM : Huuuuulp!

BALOEBA ~~BALOEBA~~naar mijn paleis.

WIJF : Zeker, majesteit. (ze gaan naar het paleis)

BALOEBA : Hier hoor je dat afschuwelijke geluid niet zo erg. Ik ga naar mijn werkkamer, Wijf. Jij weet wat je moet doen.

WIJF : Zeker, majesteit. (gaat in haar hokje en rijgt schelpen)

Een...twee....drie....vier.... (het onweer zwakt af, Het wordt stil. Wijf valt in slaap. De lucht wordt weer terug helder. Er fluit een vogel)

STERRETJE : (Op; Prettige , jonge verschijning. Gaat onder de palmboom zitten) (Jeansbroek,, kleurige -shirt; Ze is uitgeput)

Pffffff;Pffffff..... (gaat er even bij liggen) Verschrikkelijk! (staat dan op. Kijkt een beetje angstig om zich heen)

Hallo, Halloooooooo!

Misschien is dit een verlaten eiland....Brrrr.... En toch meende ik dat ik iemand had horen roepen: Hier! Hier! Heb ik me vergist?

(Kinderen reageren. Sterretje schrikt)O.....! Wie zijn jullie?

Ik ben bang! Of hoeft dat niet.....?

Waar ben ik.....? In Baloebaland? Nooit van gehoord.

Lieve help, wat moet ik nu beginnen? Weet je wat er met mij is gebeurd? Ik zat op een boot en toen stak er een storm op. Hebben jullie dat ook gehoord? En hebben jullie de wind horen gieren? Heb je de donder horen rollen? Heb je de bliksem gezien? Brrrr.....

De zee was groen als gif; met zo'n hoge golven. En plkotseling een klap; ! Gekraak. En ik viel in zee. Gelukkig kon ik zwemmen. En gelukkig hebben jullie geroepen welke richting ik uit moest.

Zeg, misschien zijn er nog wel drenkelingen, die niet weten waar ze naartoe moeten zwemmen; Willen we nog eens roepen?(.....° Nog eens.. Niets te zien. Maar misschien heeft iemand het wel gehoord. Zoals... Net voor de storm opstak, zat een jongeman naast mij aan dek. Hij was een schilder. Hij droeg een blauwe tas met tekengerei erin: papier , doek, verftubes.....(zucht even als hij eraan teruf denkt)

(Maar dan versombert haar gezicht. Ze is een beetje jaloers.) Hij praatte met een meisje, een zwartharige , bruine grite, met lange benen en met een piepklein bikinietje aan. Ze had mooie rooie lippen en blauwe streepjes boven haar ogen. Phoe....\$

Imiteert de jongeman: (Wat ben jij toch lekker bruin, wat heb jij toch mooie haren, wat heb je toch lange benen,.....Phoe! En zij maar met haar ogen knipperen. (imiteert) Vind je me werkelijk zo charmant, lieveling.....?

Die jongen had ook een gitaar..... (Peter komt op)

Hij was.....(aanpassen aan de acteur) en hij droeg een blauwe trui met witte strepen.... Ik zag hoe hij in zee viel. Daarna niets meer. Weet je wat ik denk? Hij is dood! (Peter luistert geamuseerd toe.

kijkt om en ziet peter. Schrikt.)O! Jij?

PETER : Ik leef! kijk maar, mijn armen en benen bewegen.

STERRETJE : O; ik ben geschrokken.

PETER : Zie ik er dan zo verschrikkelijk uit?

STERRETJE : Och, jij. Hoe ben je hier geraakt?

PETER : Met de auto. Brrrrrrmmmmmm!

STERRETJE : O.....! Gekje!

PETER : Wat dacht je? Ik heb gezwommen. Jij toch ook.

STERRETJE : Je bent niet moe, en ook niet nat.

PETER : Je kleren drogen in een wip als de zon schijnt. Trouwens, ik was er al voor jou. Ik hoorde kinderen roepen: Hier, hier, hier.....! Ik ben blij dat ik niet alleen ben op dit eiland.

STERRETJE : De andere mensen..... Wat zou er met hen gebeurd zijn?

PETER : Ik heb een reddingssloep gezien, die is afgedreven.....

STERRETJE : En die 'trien'.

PETER : Trien?

STERRETJE : Dat zwartje dat naast jou aan boord zat.

PETER : Ik snap het niet.

STERRETJE : O, nee? (imiteert) Wat ben jij toch lekker bruin, wat heb jij toch mooie haren, wat heb jij toch lange benen. (imiteert het meisje) Vind je me werkelijk zo charmant.....

PETER : O, die.....

STERRETJE :lieveling !

PETER : Ik?

STERRETJE : Nee, dat zei je tegen haar!

PETER : Ik zag haar voor het eerst. Ik ken zelfs haar naam niet. De jouwe trouwens ook niet. Ik heet Peter.

STERRETJE : Sterretje.

PETER : Sterretje?

STERRETJE : Nee! inge, zo heet ik.

PETER : Sterretje, ! Dat zei je.

STERRETJE : Het is een troetelnaampje. Papa zegt het tegen mij.

PETER : Ik vind het mooi.

STERRETJE : Op een avond, toen ik nog klein was, nam hij me mee naar buiten. Er stonden duizend sterren aan de halem.

Kijk es, zei hij, daar heb je de Grote Beer en Mars en de Poolster. Loodrecht boven de berkenboom in onze tuin stond nog een ster. Ik zei: O, die vind ik mooi. Het is net of ze beweegt en ze kijkt zo vriendelijk. Papa maakte een groot gebaar, alsof de hele hemel van hem was, en weet je wat hij zei? 'Je krijgt ze van me'. 'Ik geef ze aan jou.'

PETER : Haha, een goedkoop cadeau. Weet je, van mij krijg je de hele zee cadeau.

dat ik elke avond naar de hemel keek. 'Daar im mijn sterretje, zei ik dan. Toen is papa me sterretje gaan noemen; Maar ik heet Inge.

PETER : Mag ik Sterretje zeggen?

STERRETJE : Och, jij.

PETER : Nou.....? Dat klinkt veel mooier.

STERRETJE : Als je het wil. (pauze) Zeg, jij bent zeker zo vriendelijk tegen ALLE meisjes?

PETER ; En jij bent zeker een beetje jaloers?

STERRETJE : Phoe. (draai+ hoofd weg.)

PETER : Ik bedoel er niets mee.

STERRETJE : (zwijgt, lippen op elkaar)

PETER : Of ben je alleen maar een beetje koppig? (tegen kinderen:)
Zou ze koppig zijn?

STERRETJE : En jij denkt zeker dat je een hele piet bent, en een groot schilder! en een geweldig muzikant.... Met je stomme gitaar!

PETER : Hee, gitaar, Sterretje zegt dat je dom bent. Wat denk je daarvan? (Peter speelt vlugge, donkere akkoorden. Gitaar antwoordt....)
Psstt, gitaar! (ze ratelt door) Je hoeft niet zo boos te zijn gitaar
Kijk es goed naar sterretje? (Stil. Gitaar kijkt. Reageert dan met licht, vrolijke tonen) Nou dat denk ik ook....!

STERRETJE : (wil ernstig blijven, maar schiet uiteindelijk in de lach)
Zot! Zouden we niet beter beginnen met het eiland te verkennen?
Heb je op het eiland een spoor van leven gezien?

PETER : Ja;

STERRETJE : Ja?

PETER : Voetstappen in het zand. Trouwens dat muurtje bewijst dat er mensen aan 't werk zijn geweest. Muurtjes groeien niet zomaar in het zand. Het eiland is dus bewoond.

Gaan we op zoek naar mensen?

STERRETJE : Akkoord.

PETER : We zullen best die richting uitgaan. Ik geloof niet dat het eiland erg groot is. We zullen vast niet erg lang hoeven te zoeken.
Hee, wat sta je daar nog?

STERRETJE : ik kijk uit over de zee.

PETER : Denk je daty er nog andere mensen het eiland kunnen bereiken

STERRETJE : ik denk aan Loebas.

PETER : Loebas?

STERRETJE : Hij was met mij aan boord. Hij sliep in mijn kajuit.

PETER : Je zei zoeven dat je geen familie aan boord had.

STERRETJE : Loebas is geen familie;

PETER : En hij sliep in jouw kajuit?

STERRETJE : Ja.

STERRETJE : hij is een hond.

PETER : Een hond? Het was verboden huisdieren mee aan boord te nemen.

STERRETJE : Ja, en toch!

PETER : Hoe heb je dat gefikst?

STERRETJE : Je zult me niet geloven als ik je het vertel.

PETER : Vertel het toch maar;

STERRETJE : hij is onzichtbaar;

PETER : (ongelovig) Nou.....

STERRETJE : Zie je wel.

PETER : Dat kan toch niet;

STERRETJE : Mijn papa is een chemicus. Hij heeft een vloeistof uitgevonden die onzichtbaar maakt.

PETER : Dat kan toch niet. dat meen je niet.

STERRETJE : Echt waar; Ze staat echter nog niet op punt en papa weet ook nog niet of het altijd kan worden toegepast en of het altijd lukt. Omdat ik absoluut Loebas wilde meenemen, heeft papa het geprobeerd Hij heeft een spuitje klaargemaakt met het preparaat, floep! In loebas zijn kontje en die was meteen onzichtbaar.

PETER : (gelooft het niet) Sterretje!

STERRETJE : Je gelooft me niet?

PETER : Nee. Ik ben niet gek.

STERRETJE : Ik wist het..... (in de verte blaft een hond)

PETER : maar je kunt wel mooie verhaaltje vertellen!

STERRETJE : Je denkt dus dat ik lieg?

PETER : (knikt) Alsof het gedrukt staat! (hond blaft)

STERRETJE : Luister! (hond blaft)

PETER : Ga me nou niet vertellen.....

STERRETJE : Loebas!

PETER : Ik?

STERRETJE : Nee, hij! Ik herken hem aan zijn blaffen. Loebas! Hier! Loebas! Roep eens mee, kinderen.

PETER : (lachend) Sterretje, weet je wat jij zou moeten doen? Toneel spelen. Jij kunt het;

STERRETJE : Loebas! Mijn lieve Loebas. (hond blaft) God, wat ben ik blij.

PETER : (staat hoofdschuddend te kijken. Hond blaft) Maar..... Hoe doe je dat? Het is een truuk! Je bent buikspreker..... of goochelaar.

STERRETJE : En jij een ongelovige Thomas. Kom, geef me je hand. Je ziet de hond niet, maar je kunt hem wel voelen. Hier,; zijn rug, zijn kop....

PETER : Ik.....Niet te gelove.Hihihi.

STERRETJE : Waarom lach je?

PETER : hij likt mijn hand, van welk ras is hij?

STERRETJE : Een dashond.

PETER : is dat.....

STERRETJE : Een sausijs met pootjes eronder.

PETER : O, ja! (Voelt) En toch denk ik nog altijd dat..... Sterretje hij is onzichtbaar, maar hij leeft. Klopt?

STERRETJE : Klopt.!

PETER : Het voert is zichtbaar; maar het wordt onzichtbaar als hij het opeet . Klopt?

STERRETJE : Klopt. Je gelooft me nog altijd niet.

PETER : Jawel, ik wil alleen een bewijs. Wacht, ik heb een paar snoepjes in mijn tas. Ik wil wel eens zien wat er gaat gebeuren. (hij pakt een opvallend 'snoepje' uit zijn tas. Dit moet, met de nodige vingervlugheid kunnen 'verdwijnen' . Goocheltruukje) Loebas, hier, dit is voor jou. Lekkerrrrrrr...! (snoepje verdwijnt!°

STERRETJE : Alsjebleeft, zie je het nu zelf.

PETER : Onmogelijk. Hier, Loebas, nog een snoepje. (dat verdwijnt weer)

STERRETJE : Overtuigd?

PETER : Maar dat is geweldig! Ik sta aan de grond gespijkerd. Boingg! (illustreert dat) Stel je nou eens voor daty de mens onzichtbaar kon worden. In de klas bijvoorbeeld en jij bent de juf. Ik geef mezelf een spuitje enfloop! Je ziet me niet meer!

STERRETJE : (speelt het spel mee) Peter, waar ben je? Zit je onder de bank?

PETER : Nee, juffrouw, hier ben ik toch! (verwisselt vlug van plaats)

STERRETJE : (schrikt kwasi. Ze schieten samen in de lach) Gekker Peter!

PETER : En ik zou een krijtje pakken en op het bord schrijven. Omdat ik onzichtbaar ben, zou je alleen maar het krijtje zien; En dat zou schrijven? in reuzegrote letters: Vandaag geen huiswerk! Whaaw !

(schiet in de lach)

STERRETJE : (schiet in de lach)

PETER : Waanzinnige situaties.

STERRETJE : (hond blaft) Stil nou Loebas. (blijft blaffen) Psst, hou nu toch op. ik snap wel dat je blaft als Peter de idioot uithangt Maar nu is alles voorbij. Loebas!

PETER : Sterretje.

STERRETJE ; Hm?

PETER : Kijk! daar op zee, links van de klip.

STERRETJE : Er drijft iets, een stuk wrakhout.

PETER : Een bootje;